

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย มี 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์การสร้างข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะที่ 4 ผลการวิเคราะห์การนำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไปสู่การปฏิบัติการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

มีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละระยะ ตามลำดับดังนี้

**ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ
เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน**

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ประกอบด้วย ตัวแทนประชาชน จำนวน 20 คน ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญอนุรักษ์ชีวนาพรรณในป่าสงวนแห่งชาติและเขตเชื่อมต่อระหว่างป่าสงวน จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน จำนวน 3 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เมื่อวันที่ 25 เดือนเมษายน 2561 ณ ห้องประชุมเมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว วิธีดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มมี จำนวน 10 คน ใช้เวลาในการประชุมเชิงปฏิบัติการ 1 วัน มีประเด็นคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1. สภาพอดีตการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ (ก่อนการตั้งป่าสงวนแห่งชาติ)

1.1 การดำเนินการของภาครัฐ

ป่าไม้ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ เพื่อใช้เป็นแหล่งรายรับที่ได้จากการขายไม้ในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ส่วนการคุ้มครองป่าไม้ในระยะที่ผ่านมาในปี ค.ศ. 1970 รัฐบาลได้มีนโยบายในการใช้ทรัพยากรป่าไม้เพื่อการพัฒนาเพื่อสร้างความผาสุกให้แก่ประชาชนของประเทศชาติ ภายใต้นโยบายการคุ้มครองเศรษฐกิจ สังคมของรัฐบาล ได้มีการแต่งตั้งให้ รัฐวิสาหกิจป่าไม้ขึ้น 9 แห่ง และมอบพื้นที่ป่าไม้ให้แต่ละแห่งไม่ต่ำกว่า 1,250,000 – 1,875,000 ไร่ เพื่อคุ้มครองการตัดไม้ การปลูกป่า การป้องกันและแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากป่าไม้แต่การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจเหล่านั้นไม่มีประสิทธิผลเพียงพอ นอกจากนี้พื้นที่ป่าไม้ของประเทศยังถูกทำลายปีละไม่ต่ำกว่า 1,875,000 ไร่ โดยมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อทำไร่เลื่อนลอยของประชาชนในชนบทเพื่อการขยายพื้นที่การผลิตเกษตรกรรม การตัดไม้ทำลายป่าเพื่อการค้า ไม้ใหม่ป่าที่

เกิดจากการเผาป่าเพื่อล่าสัตว์ การทำลายของโรคและแมลงเป็นสาเหตุก่อให้เกิดผลกระทบและทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติอย่างร้ายแรง (กระทรวงกสิกรรมและป่าไม้, 2558 - 2563, หน้า 3)

ในปี ค.ศ. 1986 สถานการณ์ของประเทศมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทำให้รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้มีการทบทวนนโยบาย แนวทางด้านเศรษฐกิจแบบก้าวไกลไปสู่การผลิตเพื่อเป็นสินค้า ด้วยการให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการคุ้มครอง ปกป้องรักษา พัฒนาและการนำใช้ป่าไม้ร่วมกับภาครัฐ (กรมป่าไม้, 2005, หน้า 4) และในปี ค.ศ. 1989 มีการเปิดกองประชุมป่าไม้ทั่วประเทศเป็นครั้งแรก เพื่อให้มีการทบทวนผลการจัดตั้งนโยบายเกี่ยวกับป่าไม้ เนื่องจากเกิดปัญหาการทำลายป่าไม้เป็นจำนวนมาก ทำให้เนื้อที่ป่าปกคลุมในทั่วประเทศลดลง ราชภัฏที่ได้จากทรัพยากรป่าไม้กลับไม่ได้เข้างบประมาณของภาครัฐตามกำหนดไว้ จึงได้เกิดกองประชุมป่าไม้ทั่วประเทศครั้งที่ 1 ในเดือนตุลาคมปี ค.ศ. 1989 โดยพรรคและรัฐบาลได้กำหนดนโยบาย 3 ด้าน คือ ปกป้องรักษา ฟื้นฟู บูรณะและการฟื้นฟูชีววิทยาของป่าไม้ โดยการปรับปรุงระบบการคุ้มครองและปกป้องรักษาป่าไม้ที่มีอยู่และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้อย่างคุ้มค่า ในปี ค.ศ. 1991 นายกรัฐมนตรี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ออกคำสั่งฉบับเลขที่ 67/นย. ปี ค.ศ. 1991 ว่าด้วยการยุติการขุดค้นไม้ทั่วประเทศ (การตัดไม้) และยกเลิกรัฐวิสาหกิจป่าไม้ สัญญาค้าขายไม้ และการค้าขายไม้ของรัฐบาล ปัญหาของภาครัฐ ได้แก่ 1) ขาดบุคลากร 2) ขาดยานพาหนะ 3) ขาดนักวิชาการ 4) ความชัดเจนของพื้นที่สัมปทาน 5) การติดตาม และควบคุมอย่างทั่วถึง เพราะรัฐบาลเป็นผู้ผูกขาดสัมปทานระหว่างพ่อค้าหรือนายทุนและ

1.2 ภาคประชาชน

ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นพร้อมทั้งสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่ดำรงชีวิตในป่า ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนได้รับประโยชน์จากป่าไม้เพราะเป็นแหล่งปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังนั้นป่าสงวนแห่งชาติที่มีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ มีคุณค่าและเป็นเอกลักษณ์ทางระบบนิเวศน์ที่มีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและใช้ในการดำรงชีพเป็นแหล่งอาหาร รายได้ของชุมชนในชนบทโดยเฉพาะคนยากจน ในขณะเดียวกันป่ายังเป็นที่อยู่อาศัย สำหรับสัตว์ป่า

และความหลากหลายทางชีวภาพ ป้องกันดิน ป้องกันแหล่งน้ำและทรัพยากรทางน้ำ ป้องกันลมและอื่น ๆ ประชาชนประมาณร้อยละ 80 อาศัยป่าไม้ในการใช้ประโยชน์ เช่น ใช้ไม้ทำฟืน ยารักษาโรค และอาหาร จากการสัมภาษณ์ประชาชนที่อยู่รอบ ๆ เขตป่าสงวนแห่งชาติได้ให้ข้อมูลในอดีตไว้ว่า “ป่าไม้แห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ เช่น ไม้ประดู่ ไม้แดง พยุงและไม้มะค่า เป็นต้น สัตว์ป่ามีตั้งแต่ เสือ หมูป่า เสี่ยงผากวาง กระรอกและลิง และสายน้ำ ทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณนี้อุดมสมบูรณ์ทั้งการอุปโภคและบริโภค” ปัญหาของภาคประชาชน ได้แก่ 1) การประชาสัมพันธ์ข่าวสาร 2) รัฐบาลดำเนินการฝ่ายเดียว 3) ไม้ได้มีส่วนร่วมในกิจการตัดไม้ 4) ขาดความรู้ ความเข้าใจและ 5) ขาดคนนำพาปฏิบัติ 6) ไม้มีความรู้ ระเบียบ กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับป่าไม้

2. สภาพปัจจุบันการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ (การตั้งป่าสงวน)

รัฐบาลลาวได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับป่าไม้ขึ้นมาใหม่ โดยกำหนดเป้าหมายไว้ว่าให้มีเนื้อที่ป่าไม้ปกคลุมร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั่วประเทศพร้อมทั้งกำหนดขอบเขตเฉพาะในการขุดค้นไม้ในเขตพื้นที่จัดสรรเท่านั้นและต่อมาในปี ค.ศ. 1994 รัฐบาล สปป.ลาว ได้มีการส่งเสริมการคุ้มครอง การปกป้องรักษาและนำใช้ป่าไม้และที่ดินแบบยั่งยืนด้วยการกำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติขึ้นทั่วประเทศ พร้อมทั้งให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมป่าไม้ ซึ่งสถานการณ์ปัจจุบัน สปป.ลาว ได้มีการกำหนดประเภทป่าไม้และที่ดินป่าไม้เพื่อการคุ้มครองแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ป่าป้องกัน ป่าสงวนและป่าผลิต (สภาแห่งชาติ สปป.ลาว, 2007, หน้า 57) ทั่วประเทศมีขอบเขตของเนื้อที่ป่าป้องกันจำนวน 49 แห่ง ป่าสงวนแห่งชาติ 24 แห่งและป่าสงวนของแขวง จำนวน 66 แห่ง และป่าสงวนของเมือง จำนวน 143 แห่ง ในส่วนของป่าผลิตมีเนื้อที่ทั้งหมด 3.1 ล้านเฮกตาร์ มี 51 เขตทั่วประเทศ (กรมป่าไม้, 2005, หน้า 32) ดังนั้นการดำเนินการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติตามหมวดที่ 4 การดำเนินการป่าสงวนแห่งชาติ (มาตรา 15-23) ประกอบด้วย

1. การสำรวจป่าสงวน เป็นการคุ้มครองป่าสงวนเป็นการดำเนินการ (เจ้าการ) สำรวจป่าสงวนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล สภาพป่าไม้ ความปกคลุมป่าไม้ ชนิดพันธุ์ไม้ ปริมาณไม้ รวมทั้งมาตรการป้องกันป่าไม้ ไม้สีพันธุ์ เครื่องป่าของดง ชีวนานาพันธุ์ การนำใช้ที่ดิน แหล่งน้ำ สภาพเศรษฐกิจ-สังคม ร่องรอยประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ขอบเขต การติดป้าย การปักขอบเขต (หลักหมาย) และการแบ่งเขตคุ้มครองในป่าสงวนและอื่น ๆ

2. การวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน เป็นการคุ้มครองป่าสงวนเป็นการค้นคว้าและวางแผนจัดสรรคุ้มครองและนำใช้יעידโดยใส่ข้อมูลที่ได้รับรวบรวมได้จากการสำรวจและการปฏิบัติงานโดยเปรียบเทียบกับการปกครองท้องถิ่นและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยให้มีการเข้าร่วมของประชาชนที่ตั้งภูมิลำเนาในบริเวณเขตป่าสงวน

3. การปักหลักหมายและติดป้ายขอบเขต เป็นการปักหลักหมายและติดป้ายขอบเขต เป็นการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและการปกครองท้องถิ่น กลุ่มบ้าน และบ้าน ดำเนินการปักหลักหมายและการติดป้ายขอบเขตป่าสงวนตามจุดที่มีความล่อแหลมต่อการบุกรุกและบ่อนที่มีชุมชนอาศัยใ้สอยู่ สำหรับขนาดประเภทหลักหมายและป้ายได้มีการกำหนดไว้ในระเบียบการเฉพาะ

4. การลาดตระเวน เป็นการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและการปกครองท้องถิ่น กลุ่มบ้าน และบ้านจัดตั้งที่มงานดำเนินการตรวจตราโดยตั้งจุดตรวจตามจุดล่อแหลมและเส้นทางเข้า – ออก ป่าสงวนและลาดตระเวนอยู่ภายในและบริเวณรอบป่าสงวน ป่าสงวนอย่างปกติและแบบเร่งด่วนในกรณีมีเหตุการณ์เกิดขึ้นเพื่อสกัดกั้นการบุกรุกทำลายป่าสงวน เช่น การถากถางทำไร่ การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การบุกเบิกที่ดินป่าสงวน การล่า การค้า ขายสัตว์ ของป่า และกิจกรรมอื่น ๆ ที่ละเมิดระเบียบกฎหมาย

5. การฟื้นฟูป่าสงวน เป็นการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและการปกครองท้องถิ่น กลุ่มบ้าน และบ้านจัดตั้งปฏิบัติ การฟื้นฟูป่าสงวนตามแผนจัดสรรและแผนการฟื้นฟูป่าไม้แต่ละระยะ โดยการนำใช้มาตรการ เทคนิค วิชาการที่เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น เพื่อปรับปรุง ระบบนิเวศธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ชีวนานาพันธุ์ สัตว์น้ำ และสัตว์ป่า ให้ความอุดมสมบูรณ์ การปรับปรุงคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณเขตป่าสงวน

6. การป้องกันไฟไหม้ป่า เป็นการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและการปกครองท้องถิ่น กลุ่มบ้าน และบ้านในการป้องกันไฟไหม้ป่า โดยการสร้างให้มีป้อมยามไฟไหม้ป่า ตามจุดที่มีความสว่าง สร้าง และการจัดตั้งปฏิบัติตามแผนการ สกัดกั้น และการต้านไฟไหม้ลามป่า

7. การศึกษาค้นคว้า รัฐบาลอนุญาตให้บุคคล นิติบุคคล และการจัดตั้งดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เช่น แมลงไม้ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ สัตว์ที่หายาก ร่องรอยประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การป้องกันป่าไม้ และอื่น ๆ ในเขตที่กำหนดให้ซึ่งผู้

ที่ได้รับการอนุญาตต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องและรายงานผลการศึกษาค้นคว้าเป็นลายลักษณ์อักษรภายหลังการค้นคว้า

8. การโฆษณาเผยแพร่ เป็นการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและการปกครองท้องถิ่น กลุ่มบ้าน และบ้านจัดตั้งการโฆษณาเผยแพร่ด้วยรูปภาพต่าง ๆ อย่างเป็นปกติและต่อเนื่องเพื่อปลูกจิตสำนึกเกี่ยวกับการคุ้มครอง รักษา พัฒนาและนำป่าสงวนให้แก่ประชาชน กลุ่มบ้าน ประชาชนและการจัดตั้งตามขอบเขตสิทธิและหน้าที่ของตน

9. การท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ ภาครัฐอนุญาตให้นำใช้พื้นที่ป่าสงวนที่เป็นค่าแรง (ท่าแรง) และเงื่อนไขเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเพื่อพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ เช่น สถานที่พักผ่อน พักแรมและอื่น ๆ ตามแผนจัดสรร เพื่อการบริการสังคม โดยการพัฒนาตามดังกล่าว ต้องรักษาสภาพความเป็นธรรมชาติและไม่ส่งผลกระทบต่อป่าสงวนและที่ดินป่าสงวน รัฐส่งเสริมให้บุคคล นิติบุคคล และการจัดตั้งทั้งภายในและต่างประเทศลงทุนพัฒนาป่าสงวนที่ท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามระเบียบกำหนดไว้

ในปี ค.ศ. 2015 ภาครัฐยังได้ออกระเบียบการคุ้มครองและปกป้องรักษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อชั้นเมือง กลุ่มบ้านและชั้นบ้าน เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ มีจุดประสงค์เพื่อกำหนดระเบียบการ หลักการและมาตรการต่าง ๆ ในการคุ้มครองการนำไม้ ที่ดินป่าไม้ สัตว์น้ำ สัตว์ป่าและของป่าทุกประเภท การกำหนดสิทธิ และพันธะสัญญาของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ โดยที่ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ปกป้องรักษา ฟื้นฟูบูรณะและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งสิทธิและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองร่วมชั้นกลุ่มบ้านและชั้นบ้าน มีดังนี้ คณะกรรมการคุ้มครองร่วมชั้นกลุ่มบ้าน มีสิทธิเสนอเปิดกองประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการคุ้มครองป่าสงวนแห่งชาติชั้นกลุ่มบ้าน การเข้าร่วมฝึกอบรมที่ภาครัฐหรือโครงการจัดขึ้น การส่งปรับปรุงที่กระทำผิด และสั่งหยุดการเก็บของป่า การหาปลา การล่าสัตว์ การบุกรุกพื้นที่ป่า ส่วนหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองร่วมชั้นบ้าน มีดังนี้ เป็นเสนาธิการโดยตรงขึ้นกับอำนาจปกครองเมือง ตรวจสอบ ติดตามป่าสงวนแห่งชาติ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์เอกสารทางราชการให้ประชาชนรับทราบ การสกัดกั้นไฟป่า การบุกรุกป่า ทรัพยากรป่า สรุปรายงานผลขึ้นเมืองและการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของป่าสงวนแห่งชาติ

รูปแบบการคุ้มครองป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อแบบมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่ ปี ค.ศ. 2010-2015 ได้มีการจัดตั้งรูปแบบวิธีการวางแผนแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ร่วมกันมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ ประเมินความต้องการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ระบุความคาดหวัง การวางแผนดำเนินการ สร้างโครงการ ทดลองใช้ และทบทวนติดตามประเมินผล สิ่งจูงใจหรือผลประโยชน์ของประชาชนท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการบริหารคุ้มครองเขตป่าสงวนแห่งชาติ คือ 1) การมอบสิทธิในการนำใช้ที่ดินดั้งเดิมตามประเพณีบริเวณรอบป่าสงวนแห่งชาติ โดยมีการกำหนดสิทธิและหน้าที่รับผิดชอบของชาวบ้านอย่างชัดเจน 2) รูปแบบการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างโปร่งใสและเป็นธรรม 3) การช่วยเหลือในการพัฒนา กิจกรรมการพัฒนาความเป็นอยู่ให้กับประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการคุ้มครองป่าสงวนแห่งชาติ 4) การเข้าร่วมอนุรักษ์และการคุ้มครองเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเก็บกู้เครื่องป่าของดง 5) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้นบ้านหรือการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและ 6) การจ่ายเงินและการให้วัสดุ อุปกรณ์หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชน ดังนั้นขั้นตอนการคุ้มครองเขตป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อแบบมีส่วนร่วม มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การประเมินการบริหารคุ้มครองแบบมีส่วนร่วม ขั้นตอนที่ 2 การแบ่งเขตย่อยแบบมีส่วนร่วมบนพื้นฐานประเพณี ขั้นตอนที่ 3 การสร้างรูปแบบการบริหารการคุ้มครอง ขั้นตอนที่ 4 ข้อตกลงและร่วมแผนการคุ้มครองแบบมีส่วนร่วมและขั้นตอนที่ 5 การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ปัญหาการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติมีปัญหาที่สำคัญในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 การสำรวจป่าและลาดตระเวนป่า เนื่องจากเป็นเพียงบางส่วนที่ภาครัฐ แต่งตั้งไว้เท่านั้นได้เข้าร่วมในการลาดตระเวนและเป็นคนจำนวนน้อยไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ทั่วถึงและ อีกอย่างหนึ่งประชาชนผู้ที่เข้าไปในป่าสงวนไม่ได้เป็นเจ้าการในการสอดส่องดูแลต่อการบุกรุก ตัดไม้ทำลายป่า การล่าสัตว์ ไม่ได้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ป่าสงวนด้วย

2.2 การฟื้นฟูป่าและปลูกป่า เป็นปัญหาใหญ่เนื่องจากทุกภาคส่วนยังไม่ได้เอาใจใส่ในการฟื้นฟูและปลูกป่า ส่วนมากจะปล่อยให้ป่าไม่มีการฟื้นฟูโดยธรรมชาติ ส่วนการปลูกป่าเสริมยังอยู่ในขั้นตอนศึกษาค้นคว้า

2.3 การป้องกันไฟไหม้ป่า ส่วนมากจะขาดการร่วมมือจากทุกภาคส่วน เนื่องจากไม่มีงบประมาณ และเครื่องมือ รวมถึงพาหนะที่ใช้ในการดับไฟป่า นอกจากนี้ ปัญหาที่ทำให้เกิดไฟป่า เนื่องจากการขาดการสร้างความจิตสำนึก การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้กับประชาชน ส่วนใหญ่ไฟป่าเกิดขึ้นในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งเป็นช่วงการเตรียมพื้นที่ในการเพาะปลูกของเกษตรกร

2.4 ร่วมการวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน โดยส่วนมากการวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวนจะทำโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญ และมีประสบการณ์ในการวางแผน เป็นงานที่ต้องมีวิสัยทัศน์ จึงไม่มีตัวแทนจากประชาชนเข้ามาร่วมวางแผน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับความร่วมมือในการเสนอข้อคิดเห็นด้านต่าง ๆ

2.5 ร่วมการปักเขตแดนและป้ายขอบเขต มีเพียงประชาชนผู้ที่ได้เข้าร่วมในการปักเขตแดนเท่านั้นที่รู้เขตแดนของป่าสงวน รวมทั้งป้ายป่าสงวนด้วย ขาดการเอาใจใส่ดูแล ขาดการปกป้องรักษา ทำให้หลักเขตและป้ายถูกทำลาย ในแต่ละปี จากการสำรวจแล้วโดยส่วนใหญ่ที่ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ ได้แก่ 1) ขาดการมีส่วนร่วมในการการบังคับใช้กฎหมาย ร่วมดำเนินการแต่กลุ่มเล็ก ๆ ที่ทางราชการแต่งตั้งขึ้น 2) ขาดการมีส่วนร่วมในการประเมิน ติดตามผลงานอย่างสม่ำเสมอ 3) ขาดการเข้าร่วมฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ 4) ขาดภาวะผู้นำในการนำพาประชาชนดำเนินการ 5) ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมกับภาครัฐเพราะไม่ได้ผลประโยชน์และ 6) ขาดการมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิโนนามหน่อ เมืองบัวชะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิโนนามหน่อ เมืองบัวชะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 12 คน วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในประเด็นข้อคำถามปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ) ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญสามารถสรุปได้ในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการสำรวจป่าและลาดตระเวนป่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ คือ งบประมาณ กำลังคน เทคโนโลยี ยานพาหนะ ผู้บริหาร ความต่อเนื่องของการพัฒนา ระดับการศึกษาและการประชาสัมพันธ์
2. ด้านการฟื้นฟูป่าและปลูกป่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ คือ งบประมาณ กำลังคน เทคโนโลยี ยานพาหนะ ผู้บริหาร ความต่อเนื่องของการพัฒนา ระดับการศึกษาและการประชาสัมพันธ์
3. ด้านการป้องกันไฟไหม้ป่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ คือ งบประมาณ กำลังคน เทคโนโลยี ยานพาหนะ ผู้บริหาร ความต่อเนื่องของการพัฒนาและระดับการศึกษาการประชาสัมพันธ์
4. ด้านการวางแผนจัดสรรและนำไปใช้ป่าสงวน ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ คือ งบประมาณ กำลังคน เทคโนโลยี ยานพาหนะ ผู้บริหาร ความต่อเนื่องของการพัฒนา ระดับการศึกษาและการประชาสัมพันธ์
5. ด้านการปักขอบเขตแดนและป้ายขอบเขต ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ คือ งบประมาณ กำลังคน เทคโนโลยี ยานพาหนะ ผู้บริหาร ความต่อเนื่องของการพัฒนา ระดับการศึกษาและการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีรายละเอียดของการสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ ดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติ
หินหมากเห่อ เมืองบัวตะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ					
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ ลาดตะเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ ปลูกป่า	ด้านการป้องกัน ไฟไหม้	ด้านการวางแผน จัดสรรและ นำใช้ป่าสงวน	ด้านการปกป้องเขต แดน/ ปायขอบเขต
นาย สังทอง สุท่ามะเกิด	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การมีส่วนร่วม ด้านผู้บริหาร ด้านความต่อเนื่อง ของการพัฒนาตาม ระดับการศึกษา ควร ต้องมีเครื่องมือที่ ทันสมัยเข้ามาใช้ใน การลาดตะเวน แต่ละครั้ง เช่น: แผนที่ ที่ เติบโต และ GPS	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การมีส่วนร่วม ด้านงบประมาณ ด้านกำลังคนตาม การประชาสัมพันธ์ รวมทั้งชุมชนที่ไม่ ท้องถิ่นที่ควรปลูกใน พื้นที่เสื่อมโทรม	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การมีส่วนร่วม ด้านเทคโนโลยี ด้าน ยานพาหนะด้านการ ประชาสัมพันธ์ ควร ต้องสร้างทีมงาน ป้องกันและดับไฟ ไหม้ป่าในแต่ละกลุ่ม ป่าขึ้นมาเพื่อ ติดตามเผาระวัง	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การมีส่วนร่วม ด้านงบประมาณ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ผู้ที่มีความชำนาญ งานพิเศษในด้านการ วางแผนจัดสรรป่าใน ระยะยาว	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การมีส่วนร่วมด้าน งบประมาณ ด้าน กำลังคนด้านการ ประชาสัมพันธ์

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ					
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ ลาดตะเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ ปลูกป่า	ด้านการป้องกัน ไฟไหม้	ด้านการวางแผน จัดสรรและ นำใช้ป่าสงวน	ด้านการปกป้องเขต แดน/ ปายขอบเขต
รศ.ดร. ล้ำพูน ไชยงสา	คิดว่าปัจจัย ด้าน ผู้บริหาร ด้านความ ต่อเนื่องของการ พัฒนา ด้านระดับ การศึกษาบุคลากร ที่ มีความพร้อมในการ เดินป่า ที่สำคัญต้อง มีสุขภาพแข็งแรง และความรักในหน้าที่ ส่งผลสำเร็จต่อการมี ส่วนร่วม	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ ต่อการมีส่วนร่วม ด้านงบประมาณ ด้านกำลังคน ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ ต่อการมีส่วนร่วม ด้านเทคโนโลยี ด้าน ยานพาหนะด้านการ ประชาสัมพันธ์ และ ต้องมีแผนระยะยาว ในการป้องกันไฟป่า	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ ต่อการมีส่วนร่วม ด้านงบประมาณ ด้านกำลังคน ควรมี ระบบฐานข้อมูล เพื่อ การเก็บรักษาข้อมูล ไว้	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการ การมีส่วนร่วมด้าน งบประมาณ ด้านกำลังคน ด้านการ ประชาสัมพันธ์การมี ป่าที่ออกแบบได้ มาตรฐาน มีกำลังคนที่ เข้าร่วมในการปกป้อง ขอบเขตและป่า สงวน

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ					
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ ลาดตระเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ ปลูกป่า	ด้านการป้องกัน ไฟไหม้	ด้านการวางแผน จัดสรรและ นำใช้ป่าสงวน	ด้านการปกป้องขอบเขต แดน/ ปายขอบเขต
ดร. จันทะวี วงศ์แห่ง	ซาปะเจาเห็นด้วยต่อ ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ ต่อการมีส่วนร่วมใน ด้านผู้บริหาร ด้านความต่อเนื่อง ของการพัฒนาตาม ระดับการศึกษา แต่ ควรพัฒนาบุคลากร รุ่นใหม่ในการ ลาดตระเวนป่าสงวน	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ ต่อการมีส่วนร่วม ด้านงบประมาณ ด้านกำลังคน ด้านการ ประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรม ปลูกป่าในวัน ปลูกต้นไม้แห่งชาติ	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ ต่อการมีส่วนร่วม ด้านเทคโนโลยี ด้านยานพาหนะ ด้านการ ประชาสัมพันธ์ การ สร้างแนวกันไฟในป่า สงวนในฤดูดูแล	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ ต่อการมีส่วนร่วม ด้านงบประมาณ ด้านกำลังคน ความมั่นคงของแผน จัดสรรป่าสงวน จะต้องมีการปรับปรุง แต่ระยะระยะให้ เหมาะสมกับ สถานการณ์	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อ การมีส่วนร่วมตาม งบประมาณ ด้าน กำลังคนด้านการ ประชาสัมพันธ์รูปแบบ ของป่าขอบเขต และ ป่าป่าสงวนที่ถูกต้อง

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ					
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ลาดตระเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ปลูกป่า	ด้านการป้องกันไฟไหม้	ด้านการวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	ด้านการปกป้องเขตแดน/ ปायขอบเขต
ดร. สุวินเพ็ง พนมมะสถาน	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำที่มองการณ์ยาว ความต่อเนื่องของพัฒนาการตามระดับการศึกษา	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านงบประมาณด้านกำลังคน ด้านการประชาสัมพันธ์ การสร้างเครือข่าย แต่ต้องจัดสรรงบประมาณก่อสร้างสวนกล้าไม้ และการเก็บเมล็ดพันธุ์จากป่าธรรมชาติ	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านเทคโนโลยี ด้านยานพาหนะด้านการประชาสัมพันธ์ มีเครื่องมือสื่อสารและ ป้อมยามไฟฟ้า ในเขตที่เกิดมีไฟไหม้ป่าบ่อยครั้ง	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านงบประมาณด้านกำลังคน ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวางแผนจัดสรรป่าสงวน	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านงบประมาณด้านกำลังคน ด้านการประชาสัมพันธ์

ตาราง 6 (ต่อ)

		ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ			
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ ลาดตะเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ ปลูกป่า	ด้านการป้องกัน ไฟไหม้	ด้านการวางแผน จัดสรรและ นำเข้าไปสงวน	ด้านการปกป้องเขต แดน/ ปायชอปเขต
ดร. สุภะตะ วิจิต	ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อ ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านการให้บริการตามความต้องการของภาคีพัฒนาตามระดับการศึกษา	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านกำลังคนตามการประชาสัมพันธ์ และการเข้าร่วมในการปลูกป่า และการบำรุงรักษาป่าชุมชน	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านเทคโนโลยี ด้านยานพาหนะตาม การประชาสัมพันธ์ การฝึกอบรมให้อาสาสมัครในแต่ละบ้านเพื่อทำการดับไฟป่าในเวลาเกิดเหตุไฟป่า	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านงบประมาณ ด้านกำลังคน และด้านการบริการจัดการของรัฐ	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านกำลังคน ด้านการประชาสัมพันธ์ ความเป็นป่ายที่มีความมั่นคงแข็งแรง

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ					
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ลาดตระเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ปลูกป่า	ด้านการป้องกันไฟไหม้	ด้านการวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	ด้านการปกป้องเขตแดน/ ปायขอบเขต
นาย บุณจัน ไชยปัญญา	ในนามผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือสำรวจป่า ด้านผู้บริหาร ด้านการฝึกอบรมทีมงาน ความต่อเนื่องของการพัฒนาตามระดับการศึกษาของหัวหน้าทีมอย่างต่อเนื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือสำรวจป่า ด้านงบประมาณ ด้านกำลังคนตามการประชาสัมพันธ์	ขาดเจ้าหน้าที่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือ ด้านเทคโนโลยี ด้านยานพาหนะตามการประชาสัมพันธ์เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในแต่ละปีด้วย	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือ ด้านงบประมาณ ด้านกำลังคน ความมั่นคงของแผนจัดสรรป่าสงวนในแต่ละระยะ	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือตามงบประมาณ กำลังคนตามการประชาสัมพันธ์

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ					
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ลาดตระเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ปลูกป่า	ด้านการป้องกันไฟไหม้	ด้านการวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	ด้านการปกป้องเขตแดน/ ปायชขอบเขต
นายสีโต คำชะหวัด	<p>ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมด้านผู้บริหารตามความต่อเนื่องของการพัฒนาตามระดับการศึกษา</p>	<p>สิ่งที่สำคัญในการฟื้นฟูป่าและการปลูกป่านั้นประกอบด้วยการมีส่วนร่วมด้านงบประมาณตามกำลังคนด้านการประชาสัมพันธ์</p>	<p>การป้องกันไฟป่าโดยให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในด้านการเทคโนโลยีด้านยานพาหนะด้านการประชาสัมพันธ์</p>	<p>ข้าพเจ้ามองว่าปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมได้แก่</p> <p>ด้านงบประมาณ</p> <p>ด้านกำลังคน</p>	<p>ส่วนตัวแลวงการปกป้องเขตแดน และขอบเขตนั้นสิ่งที่สำคัญที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมได้แก่</p> <p>ด้านงบประมาณ</p> <p>ด้านกำลังคน</p> <p>ด้านการประชาสัมพันธ์</p>

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ						
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ลาดตระเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ปลูกป่า	ด้านการป้องกันไฟไหม้	ด้านการวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	ด้านการปกป้องเขตแดน/ ปायขอบเขต	
นายคำสอน อวนพะวี	การลาดตระเวนจะตของอาศัยกำลังคนในการทำงาน ถ้าถกมวาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมได้แก่ ตามผู้บริหารตามความต่อเนื่องของการพัฒนาตามระดับการศึกษา	ชาวเขาอยากให้ความเห็นในดำนนี้ ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมได้แก่ ตามงบประมาณตามกำลังคนตามการประชาสัมพันธ์	ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมมีความสำคัญทุกด้าน ตั้งแต่ตามเทคโนโลยีตามยานพาหนะตามการประชาสัมพันธ์เพราะว่าทุกอย่างจะตของนำมาประกอบกันจึงทำให้งานประสบความสำเร็จ	ชาวเขาอยากให้ความเห็นในดำนนี้ ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมได้แก่ ตามงบประมาณตามกำลังคนตามการประชาสัมพันธ์เพราะว่าทุกอย่างจะตของนำมาประกอบกันจึงทำให้งานประสบความสำเร็จ	ตามการวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	ด้านการปกป้องเขตแดน/ ปायขอบเขต

ตาราง 6 (ต่อ)

		ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ			
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	คำถามสำรวจป่า/ ลาดตะเวนป่า	คำถามที่พบบ่อย/ ปลูกป่า	คำถามป้องกัน ไฟไหม้	คำถามการวางแผน จัดสรรและ นำเข้าไปสงวน	คำถามการปกป้องเขต แดน/ ป่าชายขอบเขต
นายคันทะสังสี ไชยะลาด	ในส่วนตัวเขาเอง มองว่าปัจจัยที่ส่งผล สำเร็จต่อการมีส่วนร่วม รวม ได้แก่ตามผู้ บริหารตามความ ต่อเนื่องของการ พัฒนาตามระดับ การศึกษากว่าทุกคนมี ความเข้าใจในสิ่ง เหล่านี้ดีของประสบ ความสำเร็จ	คนเราในการทำงาน หรือปฏิบัติภารกิจ ต้องมียุทธศาสตร์ที่ส่งผล สำเร็จ ได้แก่ ความงบประมาณ ตามกำลังคน ตามการ ประชาสัมพันธ์	เขาเข้าใจความ คิดเห็นตามไฟไหม้ป่า เกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งผลสำเร็จต่อการมี ส่วนร่วมของประชา ชนได้แก่ ตาม เทคโนโลยี ตาม ยานพาหนะ ตามการ ประชาสัมพันธ์ เพราะว่าจะต้องได้ใช้ ในภารกิจประจำวัน	การปฏิบัติงานของ บุคลากรมีปัจจัยใน ความงบประมาณ ตามกำลังคน ตามการประชาสัมพันธ์ เป็นปัจจัยที่ส่งผล สำเร็จต่อการปกป้อง ขอบเขต	การมีส่วนร่วม ตามงบประมาณ ตามกำลังคน ตามการประชาสัมพันธ์ เป็นปัจจัยที่ส่งผล สำเร็จต่อการปกป้อง ขอบเขต

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ					
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ด้านการสำรวจป่า/ลาดตระเวนป่า	ด้านการฟื้นฟูป่า/ปลูกป่า	ด้านการป้องกันไฟไหม้	ด้านการวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	ด้านการปักขอบเขตแดน/ ปายขอบเขต
นาย คำไพ หลวงลาด	เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อบุคลากรเพื่อการปกป้องป่าแต่ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมของตามผู้บริหารตามความต่อเนื่องของการพัฒนาตามระดับการศึกษาต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจัง	พวกเราในประเทศไทยทรัพยากรทางธรรมชาติอันล้ำค่าและปลูกป่าตั้งมั่นปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนได้แก่ ตามงบประมาณตามกำลังคนด้านการประชาสัมพันธ์	ตามเทคโนโลยีตามเทคโนโลยีตามยานพาหนะด้านการประชาสัมพันธ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อสำเร็จรวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชนรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง	ชาวเขาประกอบความคิดเห็นด้านการวางแผนต้องประกอบด้วยตามงบประมาณตามกำลังคนในการวางแผนและการนำใช้ป่าสงวนอย่างมีระบบและสามารถปฏิบัติได้จริงและประสบความสำเร็จ	ตามกำลังคนด้านการประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนเข้าใจถึงขอบเขตและการปักป้ายบอก พอพวกเขาได้รับรู้ ปัญหาการบุกรุกป่าจะลดลงรวมถึงตามงบประมาณด้วย

จากตาราง 6 ผลการศึกษาประเด็นปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติทั้ง 5 ด้าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ คือ ด้านงบประมาณ ด้านกำลังคน ด้านเทคโนโลยี ด้านยานพาหนะ ด้านผู้บริหาร ด้านความต่อเนื่องของการพัฒนา ด้านระดับการศึกษาและด้านการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับผลการวิจัย เช่น โปสุตา ตริเดซี (2546); ลาลินี กัยวิกัยโกศล (2548); วัชรชัย สุขลอย (2549); รุ่งทิพย์ บำรุงสุข (2555); สิริพงษ์ ชูแสน (2555); สุชาวลี ชูเอน (2555); ณัฐวรรณ สุนทรวิทธิโชติ (2556); สมชาย โพธิ์ตระกูล (2556); ผนิกุล อุษสกุล (2556); สำรวย สุดเฉลียว (2557); เบญจวรรณ บุญรัตน์, (2558); Kenneth Ruddle and Dennis (1978); Kanchanachitra (1979)

สรุปการวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติหิโนนามหน่อ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มี 8 ปัจจัย คือ 1) ลักษณะส่วนบุคคล 2) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ 3) ภาวะผู้นำ 4) สารสนเทศและเทคโนโลยี 5) หลักธรรมาภิบาล 6) ทรัพยากรมนุษย์ 7) ความยั่งยืน และ 8) งบประมาณ

ระยะที่ 3 ผลการสร้างข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิโนนามหน่อ เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญนำมาซึ่งการสร้างข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิโนนามหน่อ เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ได้แก่ ตัวแทนประชาชน จำนวน 20 คน จำแนกเป็นผู้ใหญ่บ้านและรองผู้ใหญ่บ้าน ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 5 คน ได้แก่ รองหัวหน้าแผนกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองหัวหน้าแผนกกิจกรรมและป่าไม้ หัวหน้าห้องกรกิจกรรมและป่าไม้เมืองบัวสะพา หัวหน้าห้องกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหัวหน้าป่าสงวนแห่งชาติหิโนนามหน่อ ตัวแทนภาคเอกชน จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน Deutsche Gesellschaft fur Internationale

Zusammenarbeit : GIZ) จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญอนุรักษ์ชีวนาพารณในป่าสงวนแห่งชาติและเขตเชื่อมต่อระหว่างป่าสงวน (Integrated Conservation of Biodiversity and Forest : ICBF) จำนวน 2 คนและบริษัทที่ปรึกษาด้านการพัฒนากสิกรรมและป่าไม้ 1 คน วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) การสำรวจป่าและการลาดตระเวน 2) การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า 3) การป้องกันไฟไหม้ 4) การวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน และ 5) การปักขอบเขตแดนและป้ายขอบเขต โดยใช้เวลาในดำเนินการ 1 วัน ณ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยได้มีการแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กลุ่มละ 10 คน ระดมสมอง แล้วให้แต่ละกลุ่มนำเสนอ ผลการค้นคว้าของตน ผลการสรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน ดังตาราง 7

ตาราง 7 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ :
กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วยกิจกรรมหลักและ
กิจกรรมย่อย

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
1. การสำรวจป่า และการ ลาดตระเวน	1.1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วม ในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติหิน หนามหน่อและการลาดตระเวน แบบยั่งยืน กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรอง ที่ 1.1.1, 1.1.3, 1.1.4, กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรอง ที่ 1.1.2 ,1.1.3, 1.1.5 กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรอง ที่ 1.1.2 , 1.1.4, 1.1.5,	1.1.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการชั้น เมือง ชั้นบ้านในการสำรวจป่าสงวน แห่งชาติหินหนามหน่อและการ ลาดตระเวน 1.1.2 การออกแบบสำรวจกิจกรรม ในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติหิน หนามหน่อและการลาดตระเวน 1.1.3 การสำรวจพรรณพืช พันธุ์ สัตว์ในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อและการลาดตระเวน อย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ 1.1.4 การสำรวจพื้นที่ป่าปลูก ป่า ฟื้นฟู และป่าเสื่อมโทรม 1.1.5 การสำรวจ ค้นคว้าเฉพาะ เช่น ธรณีวิทยา ชีวนานาพรรณและ สัตว์ป่า
	1.2 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม การสำรวจป่าและการลาดตระเวน กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรอง ที่ 1.2.2, กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรอง ที่ 1.2.1, 1.2.2 กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรอง ที่ 1.2.2, 1.2.4	1.2.1 การสร้างหลักสูตรการ ฝึกอบรมการสำรวจป่าและการ ลาดตระเวนของชุมชน 1.2.2 การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ หลักสูตรการฝึกอบรมการสำรวจ ป่าและการลาดตระเวน

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
	กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 1.2.2, 1.2.3, 1.2.4	1.2.3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวนและการถ่ายทอดความรู้รุ่นต่อรุ่น 1.2.4 การประเมินผลและวัดผลภาคประชาชนเกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวน
	1.3 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูล (ICT) ชั้นบ้านในการสำรวจป่าและลาดตระเวน ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรองในด้านนี้	1.3.1 การออกแบบฟอร์มเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1.3.2 การฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการลงข้อมูลในการสำรวจป่าและลาดตระเวน 1.3.3 การฝึกอบรมการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการสำรวจป่าและลาดตระเวน 1.3.4 การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ฐานข้อมูลในการสำรวจป่าและลาดตระเวน
	1.4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผล กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 1.4.1, 1.4.3 กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 1.4.4, 1.4.2 กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 1.4.4	1.4.1 การติดตาม ประเมินผลทุกระดับอย่างโปร่งใสและ 1.4.2 การประชุมชี้แจงทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการติดตาม ประเมินผล 1.4.3 การสรุปผลในการติดตาม ประเมินผลการสำรวจป่า 1.4.4 การทบทวน ปรับปรุงและแก้ไขในการติดตาม ประเมินผลการสำรวจป่าและลาดตระเวน

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
	<p>1.5 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรองในด้านนี้</p>	<p>1.5.1 การสร้างความตระหนักรู้ภาคประชาชนในการอนุรักษ์ป่าด้วยการบวชป่า</p> <p>1.5.2 การนำวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อของประชาชนในการรักษาป่า</p> <p>1.5.3 การนำภูมิปัญญาของท้องถิ่นในการดำรงชีพ</p>
2. การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า	<p>2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและปลูกป่าอย่างยั่งยืน</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.1.1, 2.1.5</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.1.2, 2.1.4</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.1.3, 2.1.5</p>	<p>2.1.1 การจัดทำแผนที่กำหนดพื้นที่เขตคุ้มครองในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>2.1.2 การสำรวจพื้นที่ในการฟื้นฟูและปลูกป่าทดแทนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>2.1.3 การรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนเข้าร่วมในการปลูกป่าในแหล่งเสื่อมโทรม</p> <p>2.1.4 การฟื้นฟูพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกทำลายทางธรรมชาติ</p> <p>2.1.5 การเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้ ทำลายป่า</p>
		<p>2.2.1 สร้างแผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่าครอบคลุมป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>2.2.2 การจัดทำฐานข้อมูลการฟื้นฟูป่าและการปลูกป่าระดับเมืองและระดับบ้าน</p> <p>2.2.3 การฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องแผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า</p>

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
	<p>2.2 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.2.1, 2.2.4</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.2.3, 2.2.1</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.2.2, 2.2.4</p>	<p>2.2.1 สร้างแผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่าครอบคลุมป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>2.2.2 การจัดทำฐานข้อมูลการฟื้นฟูป่าและการปลูกป่าระดับเมืองและระดับบ้าน</p> <p>2.2.3 การฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องแผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า</p> <p>2.2.4 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่าระดับเมืองและระดับบ้าน</p>
	<p>2.3 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเพาะพันธ์กล้าชุมชน</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.3.1, 2.3.3</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.3.2, 2.3.4</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.3.3, 2.3.1</p>	<p>2.3.1 การจัดสรรพื้นที่ในการสร้างโรงเรือนในการเพาะพันธ์กล้าชุมชน</p> <p>2.3.2 การฝึกอบรมการดูแล รักษาในการเพาะพันธ์กล้า</p> <p>2.3.3 การสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าร่วมในการปลูกป่าเพิ่มขึ้น</p> <p>2.3.4 การปลูกไม้เศรษฐกิจภายในครัวเรือนเพื่อสร้างรายได้ของชุมชน</p>
	<p>2.4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน</p> <p>ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรองในด้านนี้</p>	<p>2.4.1 การสำรวจพื้นที่ป่าในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p> <p>2.4.2 การจัดกิจกรรมของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p> <p>2.4.3 การแปรรูปผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อจำหน่ายนักท่องเที่ยว</p> <p>2.4.4 การฝึกอบรมมัคคุเทศก์น้อยในชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน</p>

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
	<p>2.5 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการปลูกป่าทดแทน</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.5.1, 2.5.3</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.5.2, 2.5.4</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 2.5.1, 2.5.2, 2.5.3, 2.5.4</p>	<p>2.5.1 การจัดกิจกรรมการปลูกป่าทดแทนในเขตพื้นที่เสื่อมโทรม เพื่อเพิ่มรายได้ครัวเรือน</p> <p>2.5.2 การให้รางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแสการทำลายป่า</p> <p>2.5.3 การแบ่งเขตพื้นที่การปลูกป่าของครัวเรือน</p> <p>2.5.4 การแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการปลูกป่าทดแทนของชุมชน</p>
3. การป้องกันไฟไหม้	<p>3.1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการป้องกันไฟไหม้</p> <p>ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรองในด้านนี้</p>	<p>3.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการระดับบ้านเข้ามามีส่วนในการป้องกันไฟไหม้</p> <p>3.1.2 การฝึกอบรมเยาวชนจิตอาสาในการป้องกันไฟไหม้</p> <p>3.1.3 การสร้างเครือข่ายขอความช่วยเหลือในการป้องกันไฟไหม้</p>
	<p>3.2 ส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันไฟไหม้</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 3.2.1, 3.2.3</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 3.2.2, 3.2.4</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 3.2.3, 3.2.1, 3.2.4</p>	<p>3.2.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน การสกัดกั้นแนวป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.2.2 การกำหนดพื้นที่เฝ้าระวังการเกิดไฟไหม้ป่า</p> <p>3.2.3 การแจ้งเบาะแสหรือสายด่วนป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.2.4 การฝึกอบรมเพิ่มทักษะบุคลากรการป้องกันไฟไหม้ป่าอย่างต่อเนื่อง</p>

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
	<p>3.3 ส่งเสริม และพัฒนาการจัดทำคู่มือการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรองในด้านนี้</p>	<p>3.3.1 การวางแผนร่วมกับชุมชนในการจัดทำคู่มือฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.3.2 การอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.3.3 การประเมินและวัดผลการอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.3.4 การสร้างวิทยากรชุมชนการป้องกันไฟไหม้ป่า</p>
	<p>3.4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการติดตาม ควบคุมการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรอง ที่ 3.4.2, 3.4.3</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรอง ที่ 3.4.2, 3.4.1</p>	<p>3.4.1 การสรุป รายงานผลต่อสาธารณชนให้รับทราบอย่างทั่วถึงทั้งระดับนโยบาย ระดับแขวงและระดับบ้าน</p> <p>3.4.2 การจัดทำป้ายเตือนหรือแผ่นระวังบริเวณเกิดไฟไหม้</p> <p>3.4.3 การจัดทำแนวป้องกันไฟป่า</p>
4. การวางแผน จัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	<p>4.1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในสำรวจจัดสรร นำใช้ป่าไม้อย่างยั่งยืน</p> <p>ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรองในด้านนี้</p>	<p>4.1.1 การเข้าสวนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการวางแผนการจัดสรรและนำใช้ป่าไม้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>4.1.2 การจัดสรรพื้นที่กันชนหรือรอยเชื่อมต่อของป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>4.1.3 การสร้างระเบียบ ข้อบังคับร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนในจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p> <p>4.1.4 การพัฒนารูปแบบป่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p>

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
	<p>4.2 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.2.1, 4.2.4</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.2.3, 4.2.2</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.2.1, 4.2.3, 4.2.4</p>	<p>4.2.1 การประสานความร่วมมือการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติทั้งภาครัฐ ประชาชน เอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>4.2.2 การมนุษยสัมพันธ์มวลชนระหว่างภาครัฐกับเอกชนในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>4.2.3 การขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศเข้ามาสนับสนุนด้านงบประมาณในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>4.2.4 การให้ความรู้ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ</p>
	<p>4.3 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุนบ้านเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.3.1, 4.3.4</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.3.3, 4.3.2</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.3.1,</p>	<p>4.3.1 การจัดตั้งกองทุนบ้านเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p> <p>4.3.2 การประเมิน ติดตามผลการปฏิบัติงานกองทุนบ้านเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p> <p>4.3.3 การตั้งกองทุนปลูกป่าเพิ่มรายได้</p> <p>4.3.4 การให้รางวัลหรือสิ่งจูงใจในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ</p>

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
	<p>4.4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติในเขตคุ้มครองป่าสงวน</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.4.1, 4.4.3</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.4.3, 4.4.2</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.4.1, 4.4.4</p>	<p>4.4.1 การจัดทำแผนที่กำหนดเขตในการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติในเขตคุ้มครองป่าสงวน</p> <p>4.4.2 การกำหนดพื้นที่เขตคุ้มครองป่าสงวนให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างชัดเจน</p> <p>4.4.3 การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ทุกช่องทางอย่างทั่วถึงและครอบคลุมพื้นที่ป่าสงวน</p> <p>4.4.4 การติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและการปรับปรุงแก้ไขทุกปี</p>
	<p>4.5 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์</p> <p>กลุ่มที่ 1 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.5.1, 4.5.3</p> <p>กลุ่มที่ 2 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.5.3, 4.5.2</p> <p>กลุ่มที่ 3 นำเสนอกิจกรรมหลัก และกิจกรรมรอง ที่ 4.5.1, 4.5.3, 4.5.4</p>	<p>4.5.1 การติดป้ายโฆษณาพื้นที่จัดสรรและนำใช้ป่าขึ้นเมืองและชั้นบ้าน</p> <p>4.5.2 การเผยแพร่ตามโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>4.5.3 การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ สื่อตามสาย</p> <p>4.5.4 การเผยแพร่ตามสื่อสิ่งพิมพ์ หรือป้ายอิเล็กทรอนิกส์</p>

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง
5. การปัก ขอบเขตแดนและ ป้ายขอบเขต	5.1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วม ในการปักเขตแดนและป้ายขอบเขต ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรองในด้านนี้	5.1.1 การสร้างความร่วมมือกับผู้ที่ เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการปัก เขตแดนและป้ายขอบเขต 5.1.2 การจัดทำป้ายโฆษณา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ระดับเมืองและระดับบ้าน 5.1.3 การบูรณะ ซ่อมแซมป้าย ขอบเขต
	5.2 ส่งเสริม สนับสนุนการติดตาม ตรวจสอบปักขอบเขตแดนและป้าย ป่าสงวน ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรองในด้านนี้	5.2.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการ ระดับเมืองและระดับบ้านในการ ติดตาม ตรวจสอบปักขอบเขตแดน และป้ายป่าสงวน 5.2.2 การติดตาม ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเขตแดนและ ป้ายป่าสงวน
	5.3 ส่งเสริม สนับสนุนความรู้ ความ เข้าใจการปักขอบเขตแดนและป้าย ขอบเขต ทั้ง 3 กลุ่มได้ นำเสนอกิจกรรมหลัก และ กิจกรรมรองในด้านนี้	5.3.1 ฐานข้อมูลปักขอบเขตแดน และป้ายขอบเขต 5.3.2 การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ การเก็บข้อมูลด้วยระบบ GIS

จากตาราง 7 พบว่า ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิพนามหน่อ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 5 ด้าน มีกิจกรรมหลัก
และมีกิจกรรมรอง มีรายละเอียด ดังนี้

1. การสำรวจป่าและการลาดตระเวน ประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก

20 กิจกรรมรอง

กิจกรรมหลักที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อและการลาดตระเวนแบบยั่งยืน โดยมีกิจกรรมรอง 5 กิจกรรม ดังนี้

1) การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเมือง ขึ้นบ้านในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อและการลาดตระเวน

2) การออกแบบสำรวจกิจกรรมในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อและการลาดตระเวน

3) การสำรวจพรรณพืช พันธุ์สัตว์ในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อและการลาดตระเวนอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ

4) การสำรวจพื้นที่ป่าปลูก ป่าฟื้นฟู และป่าเสื่อมโทรม

5) การสำรวจ ค้นคว้าเฉพาะ เช่น ธรณีวิทยา ชีวนานาพรรณและสัตว์ป่า

กิจกรรมหลักที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการสำรวจป่าและการลาดตระเวน โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

1) การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมการสำรวจป่าและการลาดตระเวนของชุมชน

2) การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรการฝึกอบรมการสำรวจป่าและการลาดตระเวน

3) การให้ความรู้เกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวนและการถ่ายทอดความรู้รุ่นต่อรุ่น

4) การประเมินและวัดผลภาคประชาชนเกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวน

กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูล (ICT) ขึ้นบ้านในการสำรวจป่าและลาดตระเวน โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

1) การออกแบบฟอร์มเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2) การฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการลงข้อมูลในการสำรวจป่าและ
ลาดตระเวน
- 3) การฝึกอบรมการใช้เครื่องมือ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการสำรวจ
ป่าและลาดตระเวน
- 4) การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ฐานข้อมูลในการสำรวจป่าและ
ลาดตระเวน

กิจกรรมหลักที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการติดตาม
ประเมินผล โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

- 1) การติดตาม ประเมินผลทุกระดับอย่างโปร่งใสและ
- 2) การประชุมชี้แจงทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการติดตาม ประเมินผล
- 3) การสรุปผลในการติดตาม ประเมินผลการสำรวจป่า
- 4) การทบทวน ปรับปรุงและแก้ไขในการติดตาม ประเมินผลการ
สำรวจป่าและลาดตระเวน

กิจกรรมหลักที่ 5 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรม
ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีกิจกรรมรอง 3 กิจกรรม ดังนี้

- 1) การสร้างความตระหนักภาคประชาชนในการอนุรักษ์ป่าด้วยการ
บวชป่า
- 2) การนำวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อของประชาชนในการ
รักษาป่า
- 3) การนำภูมิปัญญาของท้องถิ่นในการดำรงชีพ

2. การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า ประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก

21 กิจกรรมรอง

กิจกรรมหลักที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและ
ปลูกป่าอย่างยั่งยืน โดยมีกิจกรรมรอง 5 กิจกรรม ดังนี้

- 1) การจัดทำแผนที่กำหนดพื้นที่เขตคุ้มครองในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
- 2) การสำรวจพื้นที่ในการฟื้นฟูและปลูกป่าทดแทนในเขตป่าสงวน
แห่งชาติ
- 3) การรณรงค์ทุกภาคส่วนเข้าร่วมในการปลูกป่าในแหล่งเสื่อมโทรม
- 4) การฟื้นฟูพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกทำลายทางธรรมชาติ

5) การแผ้วถางการลักลอบตัดไม้ ทำลายป่า

กิจกรรมหลักที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนที่
การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

- 1) สร้างแผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่าครอบคลุมป่าสงวน
แห่งชาติ
- 2) การจัดทำฐานข้อมูลการฟื้นฟูป่าและการปลูกป่าระดับเมืองและ
ระดับบ้าน
- 3) การฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องแผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า
- 4) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า
ระดับเมืองและระดับบ้าน

กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเพาะพันธุ์กล้า
ชุมชน โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

- 1) การจัดสรรพื้นที่ในการสร้างโรงเรือนในการเพาะพันธุ์กล้าชุมชน
- 2) การฝึกอบรมการดูแล รักษาในการเพาะพันธุ์กล้า
- 3) การสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าร่วมในการปลูกป่าเพิ่มขึ้น
- 4) การปลูกไม้เศรษฐกิจภายในครัวเรือนเพื่อสร้างรายได้ของชุมชน

กิจกรรมหลักที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศของชุมชน โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

- 1) การสำรวจพื้นที่ป่าในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2) การจัดกิจกรรมของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- 3) การแปรรูปผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อจำหน่ายนักท่องเที่ยว
- 4) การฝึกอบรมมัคคุเทศก์น้อยในชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน

กิจกรรมหลักที่ 5 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการปลูกป่า
ทดแทน โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

- 1) การจัดกิจกรรมการปลูกป่าทดแทนในเขตพื้นที่เสื่อมโทรมเพื่อเพิ่ม
รายได้ครัวเรือน
- 2) การให้รางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแสการทำลายป่า
- 3) การแบ่งเขตพื้นที่การปลูกป่าของครัวเรือน
- 4) การแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการปลูกป่าทดแทนของชุมชน

3. การป้องกันไฟไหม้ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมหลัก 15 กิจกรรมรอง

กิจกรรมหลักที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการป้องกันไฟไหม้ โดยมีกิจกรรมรอง 3 กิจกรรม ดังนี้

- 1) แต่งตั้งคณะกรรมการระดับบ้านเข้ามามีส่วนในการป้องกันไฟไหม้
- 2) การฝึกอบรมเยาวชนจิตอาสาในการป้องกันไฟไหม้
- 3) การสร้างเครือข่ายขอความช่วยเหลือในการป้องกันไฟไหม้

กิจกรรมหลักที่ 2 ส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันไฟไหม้ โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

- 1) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน การสกัดกั้น แนวป้องกันไฟป่า
- 2) การกำหนดพื้นที่เฝ้าระวังการเกิดไฟไหม้ป่า
- 3) การแจ้งเบาะแสหรือสายด่วนป้องกันไฟไหม้ป่า
- 4) การฝึกอบรมเพิ่มทักษะบุคลากรการป้องกันไฟไหม้ป่าอย่าง

ต่อเนื่อง

กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริม และพัฒนาการจัดทำคู่มือการป้องกันไฟป่า โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรม ดังนี้

1) การวางแผนร่วมกับชุมชนในการจัดทำคู่มือฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า

- 2) การอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า
- 3) การประเมินและวัดผลการอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า
- 4) การสร้างวิทยากรชุมชนการป้องกันไฟไหม้ป่า

กิจกรรมหลักที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการติดตามควบคุมการป้องกันไฟไหม้ป่า โดยมีกิจกรรมรอง 3 กิจกรรมดังนี้

1) การสรุป รายงานผลต่อสาธารณชนให้รับทราบอย่างทั่วถึงทั้งระดับนโยบาย ระดับแขวงและระดับบ้าน

- 2) การจัดทำป้ายเตือนหรือเฝ้าระวังบริเวณเกิดไฟไหม้
- 3) การจัดทำแนวป้องกันป้องกันไฟป่าลูกกลมพื้นที่

4. การวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน ประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก

20 กิจกรรมรอง

กิจกรรมหลักที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในสำรวจจัดสรร นำใช้ป่าไม้อย่างยั่งยืน โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรมดังนี้

1) การเข้าสวนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการวางแผนการจัดสรรและ นำใช้ป่าไม้อย่างต่อเนื่อง

2) การจัดสรรพื้นที่กันชนหรือรอยเชื่อมต่อของป่าสงวนแห่งชาติ

3) การสร้างระเบียบ ข้อบังคับร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนใน จัดสรรและนำใช้ป่าสงวน

4) การพัฒนารูปแบบป่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กิจกรรมหลักที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เขตป่า สงวนแห่งชาติ โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรมดังนี้

1) การประสานความร่วมมือการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เขตป่าสงวน แห่งชาติทั้งภาครัฐ ประชาชน เอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2) การมนุษยสัมพันธ์มวลชนระหว่างภาครัฐกับเอกชนในการอนุรักษ์ เขตป่าสงวนแห่งชาติ

3) การขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศเข้ามาสนับสนุนด้าน งบประมาณในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ

4) การให้ความรู้ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ในการอนุรักษ์ เขตป่าสงวนแห่งชาติ

กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุน บ้านเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรมดังนี้

1) การจัดตั้งกองทุนบ้านเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน

2) การประเมิน ติดตามผลการปฏิบัติงานกองทุนบ้านเพื่อจัดสรรและ นำใช้ป่าสงวน

3) การตั้งกองทุนปลูกป่าเพิ่มรายได้

4) การให้รางวัลหรือสิ่งจูงใจในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

กิจกรรมหลักที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดสรร ทรัพยากรธรรมชาติในเขตคุ้มครองป่าสงวน โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรมดังนี้

- 1) การจัดทำแผนที่กำหนดเขตในการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติในเขตคุ้มครองป่าสงวน
 - 2) การกำหนดพื้นที่เขตคุ้มครองป่าสงวนให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างชัดเจน
 - 3) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ทุกช่องทางอย่างทั่วถึงและครอบคลุมพื้นที่ป่าสงวน
 - 4) การติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและการปรับปรุงแก้ไขทุกปี
- กิจกรรมหลักที่ 5 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โดยมีกิจกรรมรอง 4 กิจกรรมดังนี้
- 1) การติดป้ายโฆษณาพื้นที่จัดสรรและนำไปใช้ป่าชุมชนและชั้นบ้าน
 - 2) การเผยแพร่ตามโทรทัศน์ และสื่ออินเตอร์เน็ต
 - 3) การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์สื่อตามสาย
 - 4) การเผยแพร่ตามสื่อสิ่งพิมพ์หรือป้ายอิเล็กทรอนิกส์

5. การปักขอบเขตแดนและป้ายขอบเขต ประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก

7 กิจกรรมรอง

กิจกรรมหลักที่ ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการปักเขตแดนและป้ายขอบเขต โดยมีกิจกรรมรอง 3 กิจกรรมดังนี้

1.1 การสร้างความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการปักเขตแดนและป้ายขอบเขต

1.2 การจัดทำป้ายโฆษณา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงระดับเมืองและระดับบ้าน

1.3 การบูรณะ ซ่อมแซมป้ายขอบเขต

กิจกรรมหลักที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุนการติดตาม ตรวจสอบปักขอบเขตแดนและป้ายป่าสงวน โดยมีกิจกรรมรอง 2 กิจกรรมดังนี้

2.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการระดับเมืองและระดับบ้านในการติดตาม ตรวจสอบปักขอบเขตแดนและป้ายป่าสงวน

2.2 การติดตาม ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเขตแดนและป้ายป่าสงวน

กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนความรู้ ความเข้าใจการปักขอบเขตแดนและป้ายขอบเขต โดยมีกิจกรรมรอง 2 กิจกรรมดังนี้

- 1) ฐานข้อมูลปักขอบเขตแดนและป่าขอบเขต
- 2) การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเก็บข้อมูลด้วยระบบ GIS

สรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ :

กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิพนามหน่อ เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 5 ตำบล มีกิจกรรมหลัก และมีกิจกรรมรอง มีรายละเอียด ดังนี้

1. การสำรวจป่าและการลาดตระเวน ประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก
20 กิจกรรมรอง
2. การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า ประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก 21
กิจกรรมรอง
3. การป้องกันไฟไหม้ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมหลัก 15 กิจกรรมรอง
4. การวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน ประกอบด้วย 5 กิจกรรม
หลัก 20 กิจกรรมรอง
5. การปักขอบเขตแดนและป่าขอบเขต ประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก
7 กิจกรรมรอง

ระยะที่ 4 ผลการนำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไปสู่การปฏิบัติการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิพนามหน่อ เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลสรุปจากการประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไปสู่การปฏิบัติการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิพนามหน่อ เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไปสู่การปฏิบัติการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ โดยการประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 16 คน ได้แก่ ระดับผู้บริหาร ระดับหัวหน้า/ นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติ เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2562 ณ ห้องประชุมแผนกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นเวลา 1 วัน รายละเอียด ดังตาราง

ตาราง 8 สรุปความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไปสู่การปฏิบัติการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ :
กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหมากเหอ เมืองบัวตะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
1. การสำรวจป่าและการลาดตระเวน	1.1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติหินหมากเหอและการลาดตระเวนแบบยั่งยืน	<p>1.1.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการชุมชนเมือง ชำนาญในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติหินหมากเหอและการลาดตระเวน</p> <p>1.1.2 การออกแบบสำรวจกิจกรรมในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติหินหมากเหอและการลาดตระเวน</p> <p>1.1.3 การสำรวจทรัพย์สิน พันธ์สัตว์ในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติหินหมากเหอและการลาดตระเวน</p> <p>1.1.4 การสำรวจพื้นที่ป่าปลูก ป่าฟื้นฟู และป่าเสื่อมโทรม</p> <p>1.1.5 การสำรวจ คนควาเฉพาะ เช่น ธรณีวิทยา ชีวนาณาพรณและสัตว์ป่า</p>	<p>ระดับผู้บริหารมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกิจกรรมรอง คือ ควรมีการฝึกอบรมการลาดตระเวนของภาคประชาชนและภาคเอกชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
<p>1.2 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ พัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมการสำรวจป่า และการลาดตระเวน</p>	<p>1.2.1 การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมการสำรวจป่าและการลาดตระเวนของชุมชน</p> <p>1.2.2 การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรการฝึกอบรม การสำรวจป่าและการลาดตระเวน</p> <p>1.2.3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวนและการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน</p> <p>1.2.4 การประเมินผลและวัดผลภาคประชาชนเกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวน</p>	<p>1.2.1 การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมการสำรวจป่าและการลาดตระเวนของชุมชน</p> <p>1.2.2 การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรการฝึกอบรม การสำรวจป่าและการลาดตระเวน</p> <p>1.2.3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวนและการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน</p> <p>1.2.4 การประเมินผลและวัดผลภาคประชาชนเกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวน</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง</p> <p>ในสวนปฏิบัติมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กิจกรรมรอง คือ การวิเคราะห์ หลักสูตรการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับ บริบทของชุมชน</p>
<p>1.3 ส่งเสริม สนับสนุนการ มีส่วนรวมในการพัฒนา ฐานข้อมูล (ICT) ชี้นบ้านในการสำรวจป่าและลาดตระเวน</p>	<p>1.3.1 การออกแบบฟอร์มเอกสารในการเก็บรวบรวม ข้อมูล</p> <p>1.3.2 การฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการลงข้อมูล ในการสำรวจป่าและลาดตระเวน</p> <p>1.3.3 การฝึกอบรมการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการสำรวจป่าและลาดตระเวน</p>	<p>1.3.1 การออกแบบฟอร์มเอกสารในการเก็บรวบรวม ข้อมูล</p> <p>1.3.2 การฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการลงข้อมูล ในการสำรวจป่าและลาดตระเวน</p> <p>1.3.3 การฝึกอบรมการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการสำรวจป่าและลาดตระเวน</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรม รอง สวนปฏิบัติมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กิจกรรมรอง คือ การฝึกอบรมภาคีรัฐ ภาคประชาชนและภาคเอกชน อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		<p>1.3.4 การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ฐานข้อมูลในการสำรวจ ป่าและลาดตะเวณ</p>	
1.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ ติดตาม ประเมินผล	<p>1.4.1 การติดตาม ประเมินผลทุกระยะไปรงใสและ 1.4.2 การประชุมชี้แจงทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการติดตาม ประเมินผล 1.4.3 การสรุปผลในการติดตาม ประเมินผลการสำรวจป่า 1.4.4 การทบทวน ปรับปรุงและแก้ไขในการติดตาม ประเมินผลการสำรวจป่าและลาดตะเวณ</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและ กิจกรรมรอง</p>	
1.5 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมใน วัฒนธรรม ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	<p>1.5.1 การสร้างความตระหนักภาคประชาชน ในการอนุรักษ์ป่าด้วยการบวชป่า 1.5.2 การนำวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อ ของประชาชนในการรักษาป่า 1.5.3 การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำรงชีพ</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุก ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง ในสวนปฏิบัติมีเสนอแนะเพิ่มเติม กิจกรรมรอง คือการจัดตั้งกองทุน อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. การฟื้นฟูฟูป่า และการปลูกป่า	2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการ มีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและ ปลูกป่าอย่างยั่งยืน	2.1.1 การจัดทำแผนที่กำหนดพื้นที่เขตคุ้มครอง ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ 2.1.2 การสำรวจพื้นที่ในการฟื้นฟูและปลูกป่าทดแทน ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ 2.1.3 การรณรงค์ทุกภาคส่วนเข้าร่วมในการปลูกป่า ในแหล่งเสื่อมโทรม 2.1.4 การฟื้นฟูพื้นที่เสี่ยงต่อการทำลายทางธรรมชาติ 2.1.5 การเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้ ทำลายป่า	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรม รอง ในส่วนผู้ปฏิบัติ มีข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม คือ การสร้างขวัญกำลังใจ การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า เช่น เงินปันผล เบี้ยยกย่องและเหรียญ
2.2 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนที่การฟื้นฟูป่า และการปลูกป่า	2.2.1 สร้างแผนที่การฟื้นฟูป่าและการบินปลูกป่าครอบคลุม ป่าสงวนแห่งชาติ 2.2.2 การจัดทำฐานข้อมูลการฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า ระดับเสียงและระดับบาน 2.2.3 การฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องแผนที่การฟื้นฟูป่าและ การปลูกป่า	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรม รอง	

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2.3 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการเพาะพันธุ์ปลาชุมชน	2.3 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการเพาะพันธุ์ปลาชุมชน	2.2.4 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่การฟาร์มปลาและการปลูกป่าระดับเมืองและระดับบ้าน 2.3.1 การจัดสรรพื้นที่ในการสร้างโรงเรียนในการเพาะพันธุ์ปลาชุมชน 2.3.2 การฝึกอบรมการดูแล รักษาในการเพาะพันธุ์ปลา 2.3.3 การสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าร่วมในการปลูกป่าเพิ่มขึ้น 2.3.4 การปลูกไม้เศรษฐกิจภายในครัวเรือนเพื่อสร้างรายได้ของชุมชน	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรองในสวนผู้บริโภครอซื้อปลาเพิ่มเติมนอกจากนี้ การศึกษา คนควาและพัฒนาพันธุ์ไม้มีความเหมาะสมในการปลูกแต่ละพื้นที่
2.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน	2.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน	2.4.1 การสำรวจพื้นที่ป่าในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2.4.2 การจัดกิจกรรมของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2.4.3 การแปรรูปผลิตภัณฑ์ของถิ่นเพื่อจำหน่ายนักท่องเที่ยว	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้าน	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	<p>2.5 สงเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการปลูกป่าทดแทน</p>	<p>2.4.4 การฝึกอบรมภาคทฤษฎีและปฏิบัติของวิทยากรของเครือข่ายชุมชน</p> <p>2.5.1 การจัดกิจกรรมการปลูกป่าทดแทนในเขตพื้นที่เสื่อมโทรมเพื่อเพิ่มรายได้ครัวเรือน</p> <p>2.5.2 การให้รางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแสการทำลายป่า</p> <p>2.5.3 การแบ่งเขตพื้นที่การปลูกป่าของครัวเรือน</p> <p>2.5.4 การแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการปลูกป่าทดแทนของชุมชน</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรองในสวนผู้บริหาร มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ การปลูกต้นไม้ทางเศรษฐกิจในพื้นที่ป่าถูกทำลายหรือเสื่อมโทรม เช่น ไม้กฤษณา และไม้พยูง</p>
<p>3. การป้องกันไฟไหม้ป่า</p>	<p>3.1 สงเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการป้องกันไฟไหม้ป่า</p>	<p>3.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการระดับบ้านเขามีสวนในการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.1.2 การฝึกอบรมเยาวชนจิตอาสาในการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.1.3 การสร้างเครือข่ายขอความช่วยเหลือในการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.1.4 การสร้างความตระหนักในการหวงห้ามทรัพยากรทางธรรมชาติ</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรม มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือการสร้างแนวกันป้องกันไฟไหม้ป่า</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ขอเสนอแนะเชิงนโยบายของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3.2 ส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกัน ไฟไหม้ป่า	3.2.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับ การป้องกัน แนวป้องกันไฟไหม้ป่า 3.2.2 การกำหนดพื้นที่เฝ้าระวังการเกิดไฟไหม้ป่า 3.2.3 การแจ้งเบาะแสหรือสายด่วนป้องกันไฟไหม้ป่า 3.2.4 การฝึกอบรมเพิ่มทักษะบุคลากรป้องกันไฟ ไหม้ป่าอย่างต่อเนื่อง 3.3.1 การวางแผนรวมกับชุมชนในการจัดทำคู่มือ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า 3.3.2 การอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า 3.3.3 การประเมินและวัดผลการอบรมเชิงปฏิบัติการ ป้องกันไฟไหม้ป่า 3.3.4 การสร้างวิทยากรชุมชนการป้องกันไฟไหม้ป่า	3.2.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับ การป้องกัน แนวป้องกันไฟไหม้ป่า 3.2.2 การกำหนดพื้นที่เฝ้าระวังการเกิดไฟไหม้ป่า 3.2.3 การแจ้งเบาะแสหรือสายด่วนป้องกันไฟไหม้ป่า 3.2.4 การฝึกอบรมเพิ่มทักษะบุคลากรป้องกันไฟ ไหม้ป่าอย่างต่อเนื่อง 3.3.1 การวางแผนรวมกับชุมชนในการจัดทำคู่มือ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า 3.3.2 การอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า 3.3.3 การประเมินและวัดผลการอบรมเชิงปฏิบัติการ ป้องกันไฟไหม้ป่า 3.3.4 การสร้างวิทยากรชุมชนการป้องกันไฟไหม้ป่า	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและ กิจกรรมรอง
3.3 ส่งเสริม และ พัฒนาการจัดทำคู่มือ การป้องกันไฟไหม้ป่า	3.3.3 การประเมินและวัดผลการอบรมเชิงปฏิบัติการ ป้องกันไฟไหม้ป่า 3.3.4 การสร้างวิทยากรชุมชนการป้องกันไฟไหม้ป่า	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ การฝึก อบรมภาครัฐ ภาคประชาชนและ ภาคเอกชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ การฝึก อบรมภาครัฐ ภาคประชาชนและ ภาคเอกชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	<p>3.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการติดตาม ควบคุม การป้องกันไฟไหม้ป่า</p>	<p>3.4.1 การสรุป รายงานผลต่อสาธารณชนในทรัพยากรอย่างทั่วถึงทั้งระดับนโยบาย ระดับแขวงและระดับบาน</p> <p>3.4.2 การจัดทำป้ายเตือนหรือเฝ้าระวังบริเวณเกิดไฟไหม้</p> <p>3.4.3 การจัดทำแนวป้องกันไฟป่าลูกกลามพื้นที่</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง</p> <p>มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ การสร้าง ป้อมยามเฝ้าระวังการป้องกันการป้องกันไฟไหม้ป่า</p>
<p>4. การวางแผน จัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p>	<p>4.1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดสรร นำใช้ป่าไม้อย่างยั่งยืน</p>	<p>4.1.1 การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการวางแผนการจัดสรรและนำใช้ป่าไม้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>4.1.2 การจัดสรรพื้นที่กันชนหรือรอยเชื่อมต่อป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>4.1.3 การสร้างระเบียบ ขอบบังคับร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนในจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p> <p>4.1.4 การพัฒนารูปแบบป่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง</p> <p>มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ การสำรวจพื้นที่ที่การจัดสรรในเขตคุ้มครองอย่างชัดเจน</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ขอเสนอแนะเชิงนโยบาย ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	4.2 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์เขตป่า	<p>4.2.1 การประสานความร่วมมือการมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติทางภาครัฐ ประชาชน เอกชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>4.2.2 การมุ่งขจัดพื้นที่มลพิษระหว่างภาครัฐกับเอกชน ในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>4.2.3 การขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศเข้ามา สนับสนุนด้านงบประมาณในการอนุรักษ์เขตป่าสงวน แห่งชาติ</p> <p>4.2.4 การให้ความรู้ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ใน การอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและ กิจกรรมรอง</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4.3 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ จัดตั้งกองทุนบ้านเพื่อ จัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	4.3 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ จัดตั้งกองทุนบ้านเพื่อ จัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	กิจกรรมรอง 4.3.1 การจัดตั้งกองทุนบ้านเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน 4.3.2 การประเมิน ติดตามผลการปฏิบัติการปฏิบัติงานของหมู่บ้าน เพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน 4.3.3 การตั้งกองทุนปลูกป่าเพิ่มรายได้ 4.3.4 การให้รางวัลหรือสิ่งจูงใจในการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรม รอง
4.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ จัดสรร ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตคุ้มครองป่าสงวน	4.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ จัดสรร ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตคุ้มครองป่าสงวน	4.4.1 การจัดจัดทำแผนที่กำหนดเขตในการจัดสรร ทรัพยากรธรรมชาติในเขตคุ้มครองป่าสงวน 4.4.2 การกำหนดพื้นที่เขตคุ้มครองป่าสงวนในครอบครัว พื้นที่อย่างชัดเจน 4.4.3 การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ทุกช่องทาง อย่างทั่วถึง และครอบคลุมพื้นที่ป่าสงวน 4.4.4 การติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและ การปรับปรุงแก้ไขทุกปี	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรม รอง

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	4.5 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์	4.5.1 การติดป้ายโฆษณาพื้นที่จัดสรรและนำเข้าไป ขึ้นเสียงและชันปาม 4.5.2 การเผยแพร่ตามโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต 4.5.3 การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์สื่อตามสาย 4.5.4 การเผยแพร่ตามสื่อสิ่งพิมพ์หรือป้ายอิเล็กทรอนิกส์	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรม รอง
5. การปัก ขอบเขตแดน และป้าย ขอบเขต	5.1 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการปัก เขตแดนและป้ายขอบเขต	5.1.1 การสร้างความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วน ร่วมในการปักเขตแดนและป้ายขอบเขต 5.1.2 การจัดทำป้ายโฆษณา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึงระดับเสียงและระดับปาม 5.1.3 การบูรณะ ซ่อมแซมป้ายขอบเขต	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรม รอง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ การวางแผนดำเนินการปักเขต ชนแดนอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 8 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
5.2 ส่งเสริม สนับสนุน การติดตาม ตรวจสอบ ปกป้องเขตแดนและป่า ป่าสงวน	5.2.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการระดับเมืองและระดับบาน ในการติดตาม ตรวจสอบเขตแดนและป่า ป่าสงวน 5.2.2 การติดตาม ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเขตแดนและ ป่าสงวน	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและ กิจกรรมรอง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกตัดของ ของหลักปักขอบเขต	
5.3 ส่งเสริม สนับสนุน ความรู้ ความเข้าใจ การปักขอบเขตแดนและ ป่าขอบเขต	5.3.1 ฐานข้อมูลปักขอบเขตแดนและป่าขอบเขต 5.3.2 การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเก็บข้อมูล ด้วยระบบ GIS	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและ กิจกรรมรอง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ การจัดสร้างงบประมาณจัดซื้อ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	

จากตาราง 8 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวน
แห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินงามเหนือ เมืองบัวชะพา แขวงบัวชะพา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในแต่ละตามมี
รายละเอียด ดังนี้

ตาราง 9 สรุปความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติห้วยทับทันห้วยหมอน อ.เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
1. การสำรวจป่าและการลาดตระเวน	1.1 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติ ห้วยหมอน และการลาดตระเวนแบบยั่งยืน	1.1.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการชุมชนเมือง ชุมชนในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติห้วยหมอนและผลการลาดตระเวน 1.1.2 การออกแบบสำรวจกิจกรรมในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติห้วยหมอนและการลาดตระเวน 1.1.3 การสำรวจพรรณพืช พันธุ์สัตว์ ในการสำรวจป่าสงวนแห่งชาติห้วยหมอนและผลการลาดตระเวนอย่างต่อเนื่อง 1.1.4 การสำรวจพื้นที่ป่าปลูก ป่าฟื้นฟู และป่าเสื่อมโทรม 1.1.5 การสำรวจ คนควาเฉพาะ เช่น ธรณีวิทยา ชีววิทยา พรรณและสัตว์ป่า 1.1.6 การฝึกอบรมการลาดตระเวนของภาคีรัฐภาคีประชาชน และภาคเอกชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	1. การฝึกอบรมการลาดตระเวนของภาคีรัฐภาคีประชาชนและภาคเอกชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

ตาราง 9 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
1.2 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ พัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมการสำรวจป่า และการลาดตระเวน	1.2 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ พัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมการสำรวจป่า และการลาดตระเวน	<p>1.2.1 การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมการสำรวจป่าและการลาดตระเวนของชุมชน</p> <p>1.2.2 การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรการฝึกอบรมการสำรวจป่าและการลาดตระเวน</p> <p>1.2.3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวนและการถ่ายทอดความรู้รุ่นต่อรุ่น</p> <p>1.2.4 การประเมินผลและวัดผลภาคประชาชนเกี่ยวกับการสำรวจป่าและการลาดตระเวน</p> <p>1.2.5 การวิเคราะห์หลักสูตรการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน</p>	<p>สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>1. การวิเคราะห์หลักสูตรการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน</p>
1.3 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ พัฒนาฐานข้อมูล (ICT) ขึ้นมาในการสำรวจป่า และลาดตระเวน	1.3 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ พัฒนาฐานข้อมูล (ICT) ขึ้นมาในการสำรวจป่า และลาดตระเวน	<p>1.3.1 การออกแบบฟอร์มเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>1.3.2 การฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการลงข้อมูลในการสำรวจป่าและลาดตระเวน</p> <p>1.3.3 การฝึกอบรมการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีต่างๆ ในการสำรวจป่าและลาดตระเวน</p>	<p>1. การฝึกอบรมฐานข้อมูล (ICT) ภาครัฐ ภาคประชาชนและภาคเอกชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง</p>

ตาราง 9 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		<p>1.3.4 การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ฐานข้อมูลในการสำรวจป่า และลาดตระเวน</p> <p>1.3.5 การฝึกอบรมฐานข้อมูล (ICT) ภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง</p>	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย
1.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ ติดตาม ประเมินผล		<p>1.4.1 การติดตาม ประเมินผลทุกระดับอย่างโปร่งใส</p> <p>1.4.2 การประชุมชี้แจงทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการติดตาม ประเมินผล</p> <p>1.4.3 การสรุปผลในการติดตาม ประเมินผลการสำรวจป่า</p> <p>1.4.4 การทบทวน ปรับปรุงและแก้ไข</p> <p>ในการติดตาม ประเมินผลการสำรวจป่าและลาดตระเวน</p>	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วย ทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและ กิจกรรมรอง
1.5 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมใน วัฒนธรรม ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น		<p>1.5.1 การสร้างความตระหนักรู้ภาคประชาชน ในการอนุรักษ์ป่าดงดิบภาคประชาชน</p> <p>1.5.2 การนำวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อของประชาชนในการรักษาป่า</p>	1. การจัดตั้งกองทุนอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น

ตาราง 9 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		1.5.3 การนำภูมิปัญญาของท้องถิ่นในการดำรงชีพ 1.5.4 การจัดตั้งกองทุนอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 10 สรุปความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับข้อเสนอนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิมาลัย เมืองบัวตะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า	2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและปลูกป่าอย่างยั่งยืน	2.1.1 การจัดทำแผนที่กำหนดพื้นที่เขตคุ้มครองในเขตป่าสงวนแห่งชาติ 2.1.2 การสำรวจพื้นที่ในการฟื้นฟูและปลูกป่าทดแทนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ 2.1.3 การรณรงค์ทุกภาคส่วนเข้าร่วมในการปลูกป่าในแหล่งเสื่อมโทรม 2.1.4 การฟื้นฟูพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกทำลายทางธรรมชาติ 2.1.5 การเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้ ทำลายป่า 2.1.6 การสร้างขวัญกำลังใจ การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า เช่น เงินปันผล ฝึกอบรมและเหรียญกล้าหาญ	1. การสร้างขวัญกำลังใจ การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า เช่น เงินปันผล ฝึกอบรมและเหรียญกล้าหาญ

ตาราง 10 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2.2 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนที่การฟื้นฟูป่า และการปลูกป่า	2.2.1 สร้างแผนที่การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า ครอบคลุมป่าสงวนแห่งชาติ 2.2.2 การจัดทำฐานข้อมูลการฟื้นฟูป่าและการ ปลูกป่าระดับเมืองและระดับบาน 2.2.3 การฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องแผนที่การฟื้นฟู ป่าและการปลูกป่า 2.2.4 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่การฟื้นฟู ป่าและการปลูกป่าระดับเมืองและระดับบาน	2.3 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ เพาะพันธุ์กล้าไม้ชุมชน	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้มีส่วนได้เสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง
2.3 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ เพาะพันธุ์กล้าไม้ชุมชน	2.3.1 การจัดสรรพื้นที่ในการสร้างโรงเรือนในการ เพาะพันธุ์กล้าชุมชน 2.3.2 การฝึกอบรมการดูแล รักษาในการเพาะ พันธุ์กล้า 2.3.3 การสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าร่วมใน การปลูกป่าเพิ่มขึ้น	1. การศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาพันธุ์ไม้ ให้มีความเหมาะสมในการปลูกแต่ละพื้นที่	

ตาราง 10 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		<p>2.3.4 การปลูกไม้เศรษฐกิจภายในครัวเรือนเพื่อสร้างรายได้ของชุมชน</p> <p>2.3.5 การศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาพันธุ์ไม้ใหม่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกแต่ละพื้นที่</p>	<p>สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p>
<p>2.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน</p>		<p>2.4.1 การสำรวจพื้นที่ป่าในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p> <p>2.4.2 การจัดกิจกรรมของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p> <p>2.4.3 การแปรรูปผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อจำหน่ายนักท่องเที่ยว</p> <p>2.4.4 การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ในชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง</p>

ตาราง 10 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2.5 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ ปฎิบัติตามแผน	<p>2.5.1 การจัดกิจกรรมการปลูกป่าทดแทน ในเขตพื้นที่เสื่อมโทรมเพื่อเพิ่มรายได้ครัวเรือน</p> <p>2.5.2 การให้รางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแสการทำลายป่า</p> <p>2.5.3 การแบ่งเขตพื้นที่การปลูกป่าของครัวเรือน</p> <p>2.5.4 การแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการปลูก ป่าทดแทนของชุมชน</p> <p>2.5.5 การปลูกต้นไม้ทางเศรษฐกิจในพื้นที่ปลูก ทำลายหรือเสื่อมโทรมเช่น ไม้กฤษณา และไม้พยูง</p>		<p>1. การปลูกต้นไม้ทางเศรษฐกิจในพื้นที่ป่าถูก ทำลายหรือเสื่อมโทรมเช่น ไม้กฤษณา และ ไม้พยูง</p>

ตาราง 11 สรุปความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : การณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินงามหน่อ เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สภาวณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. การป้องกันไฟไหม้ป่า	3.1 ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการป้องกันไฟไหม้ป่า	3.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการระดับบ้านเขามีสถวนในการป้องกันไฟไหม้ป่า 3.1.2 การฝึกอบรมเยาวชนจิตอาสาในการป้องกันไฟไหม้ป่า 3.1.3 การสร้างเครือข่ายขอความช่วยเหลือในการป้องกันไฟไหม้ป่า 3.1.4 การสร้างความตระหนักในการหวงแทนทรัพยากรทางธรรมชาติ 3.1.5 การสร้างแนวกันป้องกันไฟไหม้ป่า	1. การสร้างความตระหนักในการหวงแทนทรัพยากรทางธรรมชาติ 2. การสร้างแนวกันป้องกันไฟไหม้ป่า
	3.2 ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการป้องกันไฟไหม้ป่า	3.2.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน การสกัดกัน แนวกันไฟไหม้ป่า 3.2.2 การกำหนดพื้นที่เฝ้าระวังการเกิดไฟไหม้ป่า 3.2.3 การแจกจ่ายแสงหรือสายควบคุมป้องกันไฟไหม้ป่า 3.2.4 การฝึกอบรมเพิ่มทักษะบุคลากรการป้องกันไฟไหม้ป่าอย่างต่อเนื่อง	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง

ตาราง 11 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. การป้องกันไฟไหม้ป่า	3.3 ส่งเสริม และพัฒนาการจัดทำคู่มือการป้องกันไฟไหม้ป่า	<p>3.3.1 การวางแผนร่วมกับชุมชนในการจัดทำคู่มือฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.3.2 การอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.3.3 การประเมินและวัดผลการอบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันไฟไหม้ป่า</p> <p>3.3.4 การสร้างวิทยากรชุมชนการป้องกันไฟไหม้ป่า</p>	<p>สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยพร้อมทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง</p>
3.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการติดตาม ควบคุมการป้องกันไฟไหม้ป่า	3.4 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการติดตาม ควบคุมการป้องกันไฟไหม้ป่า	<p>3.4.1 การสรุป รายงานผลต่อสถานการณ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงทั้งระดับนโยบาย ระดับแขวงและระดับบาน</p> <p>3.4.2 การจัดทำป้ายเตือนหรือแผ่นระวังบริเวณเกิดไฟไหม้</p> <p>3.4.3 การจัดทำแนวป้องกันป่าปลูกสามพื้นที่</p> <p>3.4.4 การสร้างป้อมยามในการเฝ้าระวังการป้องกันไฟไหม้ป่า</p>	<p>การสร้างป้อมยามในการเฝ้าระวังการป้องกันไฟไหม้ป่า</p>

ตาราง 12 สรุปความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : การศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินงามหนอง เมืองบัวตะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. การวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน	4.1 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการจัดสรรและนำใช้ป่าไม้อย่างยั่งยืน	4.1.1 การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการวางแผนการจัดสรรและนำใช้ป่าไม้อย่างต่อเนื่อง 4.1.2 การจัดสรรพื้นที่กันชนหรือรอยเชื่อมต่อป่าสงวนแห่งชาติ 4.1.3 การสร้างระเบียบ ข้อบังคับร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนในจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน 4.1.4 การพัฒนารูปแบบป่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 4.1.5 การสำรวจพื้นที่การจัดสรรในเขตคุ้มครองอย่างชัดเจน	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการสำรวจพื้นที่การจัดสรรในเขตคุ้มครองอย่างชัดเจน
	4.2 ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เขตป่า	4.2.1 การประสานความร่วมมือการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติทั้งภาครัฐ ประชาชน เอกชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง

ตาราง 12 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		<p>4.2 การมุ่งขจัดมลพิษทางอากาศร่วมกับเอกชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>4.2.3 การขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศเข้ามาสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>4.2.4 การให้ความรู้ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ในการอนุรักษ์เขตป่าสงวนแห่งชาติ</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง</p>
<p>4.3 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุนเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p>		<p>4.3.1 การจัดตั้งกองทุนบ้านเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p> <p>4.3.2 การประเมิน ติดตามผลการปฏิบัติงานของหมู่บ้านเพื่อจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน</p> <p>4.3.3 การตั้งกองทุนปลูกป่าเพิ่มรายได้</p> <p>4.3.4 การให้รางวัลหรือสิ่งจูงใจในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p>ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคนทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง</p>

ตาราง 12 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4.4 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติในเขตคุ้มครองป่าสงวน	4.4.1 การจัดทำแผนที่กำหนดเขตในการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติในเขตคุ้มครองป่าสงวน 4.4.2 การกำหนดพื้นที่เขตคุ้มครองป่าสงวนให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างชัดเจน 4.4.3 การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ทุกช่องทางอย่างทั่วถึงและครอบคลุมพื้นที่ป่าสงวน 4.4.4 การติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและการปรับปรุงแก้ไขทุกปี	4.4.1 การจัดทำแผนที่กำหนดเขตในการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติในเขตคุ้มครองป่าสงวน 4.4.2 การกำหนดพื้นที่เขตคุ้มครองป่าสงวนให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างชัดเจน 4.4.3 การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ทุกช่องทางอย่างทั่วถึงและครอบคลุมพื้นที่ป่าสงวน 4.4.4 การติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและการปรับปรุงแก้ไขทุกปี	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง
4.5 ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	4.5.1 การตีพิมพ์โฆษณาพื้นที่จัดสรรและนำเข้าบ้านเมืองและชุมชนบ้าน 4.5.2 การเผยแพร่ตามโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต 4.5.3 การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์สื่อตามสาย 4.5.4 การเผยแพร่ตามสื่อสิ่งพิมพ์หรือป้ายอิเล็กทรอนิกส์	4.5.1 การตีพิมพ์โฆษณาพื้นที่จัดสรรและนำเข้าบ้านเมืองและชุมชนบ้าน 4.5.2 การเผยแพร่ตามโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต 4.5.3 การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์สื่อตามสาย 4.5.4 การเผยแพร่ตามสื่อสิ่งพิมพ์หรือป้ายอิเล็กทรอนิกส์	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นด้วยทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง

ตาราง 13 สรุปความคิดเห็นผู้มีสวณไตสวณเลียเกี่ยวกับขอเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : การศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหิมนามเหนือ เมืองบัวชะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีสวณไตสวณเลีย
5. การปัก ขอบเขตแดน และป่า ขอบเขต	5.1 สงเสริม สนับสนุนการ มีส่วนร่วมในการปักเขต แดนและป่าขอบเขต	5.1.1 การสร้างความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องของเขามามี ส่วนร่วมในการปักเขตแดนและป่าขอบเขต 5.1.2 การจัดทำป้ายโฆษณา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึงระดับเมืองและระดับบาน 5.1.3 การบูรณะ ซ่อมแซมป้ายขอบเขต 5.1.4 การวางแผนที่ดำเนินการปักเขตแดนแบบ ต่อเนื่อง	การวางแผนที่ดำเนินการปักเขตแดนแบบ ต่อเนื่อง
5.2 สงเสริม สนับสนุนการ ติดตาม ตรวจสอบ ปักขอบเขตแดนและป่า สงวน	5.2.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการระดับเมืองและระดับ บานในการติดตาม ตรวจสอบปักขอบเขตแดนและ ป่าสงวน 5.2.2 การติดตาม ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเขตแดน และป่าสงวน 5.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้องของ หลักปักขอบเขต	5.2.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการระดับเมืองและระดับ บานในการติดตาม ตรวจสอบปักขอบเขตแดนและ ป่าสงวน 5.2.2 การติดตาม ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเขตแดน และป่าสงวน 5.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้องของ หลักปักขอบเขต	ผู้มีสวณไตสวณเลียทุกคนเห็นตรงทุกคน ทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง

ตาราง 13 (ต่อ)

ตาม	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
5.3 ส่งเสริม สนับสนุน ความรู้ ความเข้าใจ การปักขอบเขตแดนและ ป้ายขอบเขต	5.3.1 สถานขอมูลปักขอบเขตแดนและป้ายขอบเขต 5.3.2 การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเก็บขอมูล ด้วยระบบ GIS 5.3.3 การจัดทำสรรบบประมาณจัดซื้อเครื่องมือที่ใช้ใน การปฏิบัติงาน	สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การจัดสรรงบประมาณจัดซื้อเครื่องมือที่ใช้ใน การปฏิบัติงาน

จากตาราง 8 -13 สรุปความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ เมืองบัวชะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีดังนี้

1. การสำรวจป่าและการลาดตระเวน ประกอบด้วย 1) การจัดตั้งกองทุนอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2) การฝึกอบรมฐานข้อมูล (ICT) ภาครัฐ ภาคประชาชนและภาคเอกชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง 3) การวิเคราะห์หลักสูตรการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชน และ 4) การฝึกอบรมการลาดตระเวนของภาครัฐ ภาคประชาชนและภาคเอกชน อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

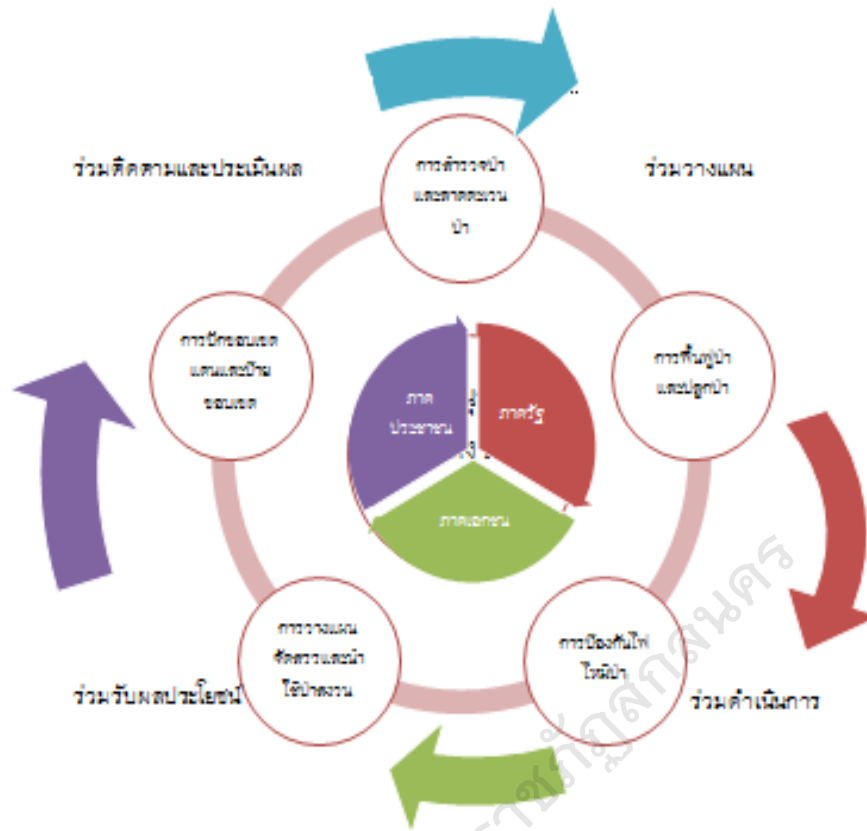
2. การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า ประกอบด้วย 1) การปลูกต้นไม้ทางเศรษฐกิจในพื้นที่ป่าถูกทำลายหรือเสื่อมโทรมเช่น ไม้กฤษณา และไม้พยุง 2) การศึกษาค้นคว้าและพัฒนาพันธุ์ไม้ให้มีความเหมาะสมในการปลูกแต่ละพื้นที่ 3) การสร้างขวัญกำลังใจ และ 4) การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า เช่น เงินปันผล โบนัสและเหรียญกล้าหาญ

3. การป้องกันไฟไหม้ป่า ประกอบด้วย 1) การสร้างป้อมยามในการเฝ้าระวังการป้องกันไฟไหม้ป่า 2) การสร้างความตระหนักในการทวงแทนทรัพยากรทางธรรมชาติ และ 3) การสร้างแนวกันป้องกันไฟไหม้ป่า

4. การวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวน ประกอบด้วย การสำรวจพื้นที่การจัดสรรในเขตคุ้มครองอย่างชัดเจน

5. การปักขอบเขตแดนและป้ายขอบเขต ประกอบด้วย 1) การวางแผนดำเนินการปักเขตแดนอย่างต่อเนื่อง และ 2) การจัดสรรงบประมาณจัดซื้อเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ดังนั้นการนำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ : กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ เมืองบัวชะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้มีการดำเนินการตามกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคประชาชนและภาคเอกชนเพื่อมาดำเนินการในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ ประกอบด้วย การสำรวจป่าและการลาดตระเวน การฟื้นฟูป่าและการปลูกป่า การป้องกันไฟไหม้ป่า การวางแผนจัดสรรและนำใช้ป่าสงวนและการปักขอบเขตแดนและป้ายขอบเขต ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 แสดงการนำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติหินหนามเหนือ